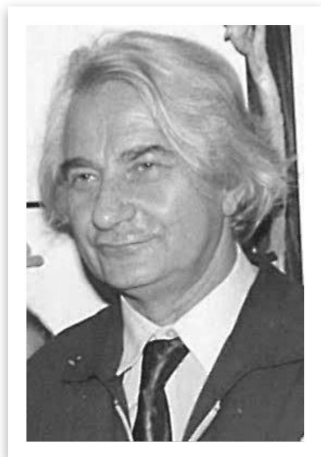

Dr Zbigniew Biedrowski

Zbigniew Biedrowski urodził się w 1932 r. W 1946 r. rozpoczął naukę w gimnazjum w Chełmie, a po jego rozwiązaniu kontynuował naukę w Gimnazjum Marii Magdaleny w Poznaniu. W 1952 r. został przyjęty na Uniwersytet Poznański i rozpoczął studia na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi. Ukończył je w 1956 r. obroną pracy magisterskiej „Geomorfologia czwartorzędu okolic Poznania”. Po zakończeniu studiów przez dwa lata pracował jako hydrogeolog w Zjednoczeniu Robót Inżynierskich w Poznaniu.

W 1957 r. podjął pracę jako asystent na Politechnice Poznańskiej na Wydziale Budownictwa Lądowego w Katedrze Mechaniki Gruntów. W 1960 r. awansował na starszego asystenta, a po obronie rozprawy doktorskiej w 1966 r. został mianowany na stanowisko adiunkta. Obrona rozprawy doktorskiej odbyła się 26 stycznia 1966 r. na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Poznańskiego. Temat rozprawy doktorskiej: „Sandry okolic Poznania – studium geomorfologiczno-sedymentologiczne”.

Podczas pracy na Politechnice Poznańskiej zajmował się szerokim spektrum zagadnień z zakresu geologii inżynierskiej, ze szczególnym uwzględnieniem procesów egzogenicznych. W pracy naukowej koncentrował się na procesach sedymentacyjno-geomorfologicznych, dokonywał w tym zakresie znaczących odkryć i ustaleń w rejonie Konina i Poznania. Był autorem wielu publikacji naukowych i technicznych. Pod jego redakcją został wydany poradnik „Wzmacnianie podłoża kolejowego”.

Doktor Zbigniew Biedrowski był człowiekiem bardzo uzdolnionym, o szerokich zainteresowaniach, doskonale nawiązującym kontakty z ludźmi. Profesor Jan Sysak umiejętności zawodowe i uzdolnienia naukowe dr. Zbigniewa Biedrowskiego oceniał bardzo wysoko i bolał nad jego zaniedbaniem dalszego awansu naukowego.

Doktor Zbigniew Biedrowski przeszedł na emeryturę w 1997 r. Nadal jednak utrzymywał kontakty z Zakładem Geotechniki i Geologii Inżynierskiej. Zmarł 21 listopada 2003 r.